

BIBELN

ENLIGT

EDGAR CAYCE

– Del 3 –

Från Salomos härlighet till Jesu födelse

av Robert W. Krajenke

Reincarnation Books

Innehållsförteckning

Förord	vii
Redaktionens förord om upplagan.....	ix
Författarens förord om den samlade utgåvan	xi
Förkortningar	xiv
Introduktion	xv
 DEL TRE: Från Salomos härlighet till Jesu födelse.....	1
Världsfrågor och Bibeln.....	3
Drivkraften kommer inifrån.....	5
Kapitel 18: Salomos synder	9
Kapitel 19: Jerobeam, Israels kung.....	21
Kapitel 20: Elia och Elisha.....	53
Kapitel 21: Dåliga nyheter för Juda	73
Kapitel 22: Nytt ljus.....	85
Kapitel 23: Den gode kung Hiskia	91
Kapitel 24: De förlorade stammarna och den nya världen...	107
Kapitel 25: Juda i Babylon	121
Kapitel 26: Befrielse	141
Kapitel 27: Återvändande från fångenskapen.....	151
Kapitel 28: Det första återvändandet	161
Kapitel 29: Det andra återvändandet	183
Kapitel 30: Det tredje återvändandet.....	219
 Epilog	243
Relevansen och betydelsen idag av Edgar Cayces berättelse om Bibeln	249
Appendix: Edgar Cayces bibelklass - Noteringar och föreläsningar	251
 Edgar Cayce, A.R.E., Edgar Cayce Foundation, Edgar Cayce Center Sverige, Readingserien	270
Reincarnation Books	271

Kapitel 20

Elia och Elisha Achav, Isebel och Elia

I Bibeln finns en inledande beskrivning av Achav och Isebel. Achav gjorde mer ont än alla sina föregångare, byggde altaren åt Baal, tjänade avgudar, ökade sina avskyvärda handlingar genom att offra barn och väckte Herrens vrede mer än någon av sina föregångare. (1 Kung 16:30-34)

Isebel kom från en framstående familj. Hon var en fenicisk prinsessa, dotter till Etbaal, kung av Sidonierna. Men Elia dyker upp i berättelsen utan förvarning eller introduktion. Bibeln anger bara varifrån han kom – Tisbe, vars läge är osäkert.

Elia är arketyper för den hebreiska profeten, stark, modig, oförmögen att kompromissa med synd, fruktansvärd i sina fördömanden. Han dyker upp i Israel när nationen har passerat den punkt där självbevarelse är möjlig. Achia, profeten som smorde Jerobeam, var den första som fick en dystert inblick i Israels nationella öde. Han förutspådde att det nya riket skulle ”ryckas upp med rötterna och spridas” och upphöra att existera. (1 Kung 4)

Det andliga förfall som hade ägt rum under Salomo, i kombination med Jerobeams exempel, visade sig vara ett alltför starkt inflytande för de tio stammarna att övervinna. Ingen av Israels kungar hade den moraliska, mentala eller andliga utveckling som krävdes för att motverka den nationella trend som tydligt hade börjat under Jerobeams livstid.

Riket var dömt på grund av den väg det valt att följa, och Achav och Isebel var en naturlig del av strukturen. Även om

Isebel tvingade folket att dyrka Baal, hade det varit en populär religion redan före hennes livstid. De sensuella ritualerna i en fruktbarskult distraherade israeliterna ständigt. Men Anden hade inte gett upp. Elia kallades att vara motkraften till Isebel och förmedla kunskapen om och kraften hos den ende Guden till ett avfallet och vilsegången folk.

Edgar Cayce om Elia

Edgar Cayces acceptans av reinkarnation gjorde honom till en skicklig tolk av karmalagen, eller lagen om orsak och verkan. Hans mediala känslighet gav honom djupa andliga insikter i alla livets faser, och han tog med sig denna förståelse till sina studier av Bibeln. Hans tillvägagångssätt i bibelklassen var nästan bedrägligt avslappnat och mycket lågmält. Hans pragmatiska och "hemvävda" framställning visar inflytandet från den lantliga jordbruksmarken i Kentucky där han föddes och växte upp, men de andliga lagar som ligger till grund för varje lektion är universella och eviga och återspeglar hans egen högt utvecklade och skarpsinniga känslighet.

När han diskuterade Elia och hans bittra konflikt med Isebel, lyfte han inte fram de dramatiska delarna i berättelsen eller betonade kampen mellan gott och ont, som så många kommentatorer har letts att diskutera och förklara så djupt och så väl. Hans framställningar återspeglar snarare hans önskan att bibelstudierna ska vara förankrade i vardagslivets erfarenheter. Därför valde han som tema för sin lektion Elias svagheter och rädslor, och hur Herren försökte göra honom stark, något som deltagarna visste också hände i deras liv.

Elia visar stor styrka och orubblig övertygelse när han hanterar Achav eller kämpar mot baalismen. Han dyker först upp i Bibeln när han vägleds av Guds ord förutspår för Achav att en torka kommer att drabba Israel. Herren instruerar sedan Elia vart han ska ta vägen under torkan, där han förblir gömd i tre år och kommer fram först när det är dags att tillkännage slutet på plågan.

Elia kallade Achav att samla hela Israels folk och alla Baals profeter på toppen av berget Karmel för ett test. Han utmanade Baals profeter att bevisa att deras gud var överlägsen Jehova, men inte innan han tillrättavisade israeliterna för att de ”haltade med två olika åsikter”.

Han fördömde folket för att de hade övergett Gud och tillrättavisade dem med sitt skrytsamma uttalande:

”Jag, ja, jag är den ende som är kvar som Herrens profet.”
(1 Kung 18:22)

Elia utmanade Baals präster att förbereda ett rituellt offer, ett brännoffer, men utan eld. Elia skulle göra detsamma, och var och en skulle åkalla sin gud att svara med eld. Den gud som svarade skulle vara den sanna Guden.

Baalprästerna förberedde altaret och bad och anropade Baal hela dagen, utan svar. På kvällen började de skära och hugga sig själva med knivar, i hopp om att få Baals uppmärksamhet med sin smärta och förödmjukelse. Alla deras ansträngningar var förgäves och Elia njöt verkligen av deras frustration.

När Elia förberedde sitt altare på kvällen hade altaret, offret och veden blötlagts tre gånger med vatten. Han beordrade att ett dike skulle grävas runt altaret och fyllas med vatten. Sedan anropade han Jehova, som svarade honom med en stor eld som förtärde altaret, offret, veden och till och med ”slickade upp” vattnet i gropen.

Folket övertygades av denna demonstration. Elia beordrade att Baals profeter skulle gripas. Inte en enda av de fyrahundra undkom. De fördes till bäcken Kishon och dödades.

Tydligt skedde allt detta i närvaro av en maktlös Achav. Testet på berget Karmel sammanföll med slutet på torkan. Elia sa till Achav: *”Gå . . . för det hörs ett brusande ljud av regn . . . Sitt upp på din häst och rid iväg innan regnet hindrar dig.”* (1 Kung 18:41, 44)

Hittills har vi en inspirerande och oöverträffad berättelse om en mans tro, mod och orubbliga lojalitet och tillit sin Gud.

Det finns inga tecken på rädsla eller svaghet.

Achav red snabbt till Jisreel och kom fram före vindarna och de svarta molnen som förde med sig ett skyfall, och rapporterade omedelbart till Isebel. När hon hörde om händelserna på berget Karmel och förlusten av sina präster, sände hon en budbärare till Elia med en kungörelse att hon skulle ta hans liv "ungefär vid denna tid imorgon".

Elias reaktion har fascinerat bibelstuderande ända sedan dess:

Och Elia blev rädd, reste sig och flydde för sitt liv. (1 Kung 19:3)

En kvinnas vrede

Elia flydde under en dag tillsammans med sina lärjungar, men sedan lämnade han dem bakom sig för att kunna resa snabbare och fortsatte ensam i ytterligare en dag.

Vad flydde han från? Det var inte döden han fruktade, för den natten bad han: "Herre, ta mitt liv." Han var rädd för Isebel!

"Elia var en profet som kunde stå upp mot fyrahundra präster", berättade Cayce för klassen, "men han kunde inte möta en kvinnas vrede." Han undkom Isebels hämnd, men till slut var han tvungen att möta den kvinnan igen, menade Cayce, och mötte den rädslan inom sig själv i en senare inkarnation som Johannes Döparen!

Det är inte förvånande att Cayce såg ett karmiskt mönster i förhållandet mellan Elia och Isebel, som han antog var något som hade förts över från tidigare inkarnationer. Hans antagande att Elia senare inkarnerades som Johannes Döparen baserades på en biblisk profetia, stöd från en reading och Jesus vittnesbörd. Detta gjorde det möjligt för Cayce att se den karmiska förvecklingen fortsätta i en nytestamentlig miljö. För bibelklassen berättade han:

I det sista kapitlet i Malaki står det: "Se, jag skall sända er profeten Elia innan Herrens stora och fruktansvärda dag kommer. (Mal 4:5) I Matteusevangeliets kapitel 11 har vi Kristus vittnesbörd om Johannes: "Ty detta är han om vilken det är skrivet:

Se, jag skall sända min budbärare för att bereda vägen inför dig! ... och om ni vill ta emot det, så är han (Johannes) Elia, som skulle komma.”

Kopplingen mellan Elia och Johannes anges i reading [262-87] och upprepas i [3054-4], och framgår tydligast i [1158-6]:

Kom inte Johannes som en röst som ropade i öknen och i Elias ande? Ändå var han Elia. [1158-6]

Readingarna instruerar oss om att det som normalt betraktas som svårigheter och svåra problem i livet i själva verket ger oss chanser att övervinna våra begränsningar och presenterar möjligheter till själslig tillväxt. Om Elia var rädd för kvinnor, eller en kvinna, gav Isebel honom den största ”möjligheten” att övervinna denna rädsla. Hans hängivenhet till Gud borde ha gett honom styrkan att övervinna sin svaghet. Men hos Johannes finner vi samma brist:

För även hos Elia och Johannes finner vi vacklan och tvivel. Hos Mästaren Jesus finner vi ingen vacklan, inget tvivel, inget åsidosättande från syftet. [3054-4]

Harmoni med Guds ande, som är den universella anden av kärlek, tålmod och barmhärtighet, leder till nåd, och i nåden raderas all karma. Egenvilja, snarare än Guds vilja, är källan till alla våra svårigheter.

Avsaknaden av Guds befallning att Elia skulle döda Isebels profeter, imponerade på Cayce. Detta antydde för honom att Elia kanske agerade på eget initiativ, snarare än att utföra Guds vilja, och därmed skapade ett negativt karmiskt mönster. Cayce frågade bibelklassen:

Beordrades Elia att döda Baals profeter? Det finns inget som tyder på det, men han gjorde det. Uppenbarligen var en personlig fiendskap inblandad, vilket Elia fick möta vid ett senare tillfälle – kanske som Johannes Döparen.

Elias hån och stora glädje över Baals profeters frustration och

misslyckande är andra tecken som tyder på djupt rotade personliga och emotionella drivkrafter som kan ha färgat och vilselett hans vägledning från det höga andliga livet.

Cayce antog att Herodias, Herodes hustru, var en senare inkarnation av Isebel. När hon beordrade Johannes halshuggning fick hon sin hämnd och det karmiska hjulet fullbordade en fullständig cykel. Cayce filosoferade inför klassen:

Isebel hotade att ta Elias liv nästa dag. Det var precis vad hon hade för avsikt, men ibland tar det flera hundra år för oss att inse vår morgondag.

Till slut lät Isebel halshugga Elias, som hon hade lovat att hon skulle göra.

Ytterligare en karmisk lärdom (1 Kung 2)

Den sista episoden i Elias kamp med medlemmar av Achavs familj föranledde ytterligare kommentarer från Cayce om den möjliga grunden för en karma som Elia sått och som Johannes skördade.

När Achavs son och efterträdare, Ahasja, föll från sin balkong och blev allvarligt skadad, sände han budbärare till Baals präster för att få hjälp. Budbärarna visades tillbaka av Elia, som uppmanade dem att meddela kungen att han aldrig skulle resa sig ur sin säng, utan dö i den. Budbärarna återvände och rapporterade till Ahasja, som kände igen Elia från deras beskrivning och skickade ut dem med order att hämta profeten till honom.

När budbärarna anlände med kallelsen var Elias svar utan motstycke. Han gjorde det han var bäst på – han kallade ner eld! och budbärarna förtärdes.

Cayce såg effekterna av detta komma tillbaka på Johannes.

Det är svårt att förstå Elias handlingar mot Ahasjas budbärare. Det verkar som om han var rädd för att gå till Ahasja och missbrukade sin makt när han kallade ner eld för att förtära dessa män. Vi kan inte föreställa oss att detta var Guds sätt. Naturligtvis har vi ingen möjlighet att veta Ahasjas syfte med

att skicka efter Elia. Han kanske ville döda Elia. Eller hade Ahasja kanske för avsikt att, genom Elia, be Herren, att ge honom en ny chans. Hur som helst kan vi vara säkra på att Elia fick ta konsekvenserna av sina handlingar. Tiden kom då han, som Johannes Döparen, blev dödad och ingen, inte ens Jesus, räddade honom från det. Jesus kunde ha gjort det, men Johannes mötte sig själv. Från våra tidigare studier har vi lärt oss att mötet med sig själv ibland kräver själva döden.

Med andra ord var det nödvändigt för Johannes att dö på detta sätt för att han skulle få det uppvaknande han behövde. Kom ihåg att Jesus sa att den minsta i riket var större än Johannes, eftersom Johannes inte var medveten om sitt eget syfte, även om han hade profeterat om andras syften.

Johannes förväntade sig att Jesus, som han hade förkunnat som Frälsaren, skulle rädda honom från den fysiska döden. Men det var genom sin död som Johannes mötte och övervann sina egna brister. Det var Johannes kors – just vid den perioden; precis som vi alla idag har våra individuella kors att bära. Ingen kan rädda oss från dem, men om vi försöker förstå VARFÖR vi har dem och söker hjälp hos Kristus, blir de lättare att bära.

Grunden för denna tolkning finns i [3976–27], en reading om världsfrågor:

... precis som han sa till den som hade förkunnat med profeternas auktoritet: ”Se, Guds Lamm, som tar bort världens synder”, som kommer för att bringa fred i hjärtat hos dem som söker göra det rättfärdiga på jorden. Och ändå, eftersom han hade fallit in i det svar som ett uttryck för sin inre rädsla, började han tvivla – eftersom det tydligen inte gjordes några försök, åtminstone inte utåt sett, att befria honom från hans bojar; och han frågade: ”Är du den som skulle komma, eller ska vi vänta på en annan?” Mästarens svar är dagens dom, precis som då. Det fanns inget ja eller nej som svar, utan ”Gå och säg till Johannes att de sjuka blir helade,

de fattiga får evangeliet förkunnat, de lama går, de blinda ser.” [3976-27]

Episoden med Achasjas budbärare är den sista händelsen som omnämns i Elias liv, men inte hans sista framträdande i Skriften. Malaki profeterade om hans återkomst som Johannes Döparen. Men även efter Johannes halshuggning återkom Elia tillsammans med Mose på förklaringsberget (Matt 17:3) för att diskutera med Jesus hur heliga krafter ”skulle kunna anförtrösa män och kvinnor överallt”. [1809-1] Elias närvaro på förklaringsberget var i sig ett budskap till åskådarna, som visade ”att även de skulle bli budbärare till en väntande värld”. [262-87]²⁹

Den stilla, milda rösten

Och se, Herren gick förbi, och en stor och stark vind slet sönder bergen och krossade klipporna framför Herren, men Herren var inte i vinden. Efter vinden kom en jordbävning, men Herren var inte i jordbävningen.

Efter jordbävningen kom en eld, men Herren var inte i elden. Efter elden kom en stilla, mild röst. (1 Kung 19:11, 12)

Elias flykt för att undkomma Isebel varade i fyrtio dagar och fyrtio nätter och förde honom till berget Sinai, det heliga berget där Mose talade med Gud. Här, i en grottas skrymslen, bekände Elia sin rädsla för Gud: ”De står efter mitt liv för att ta det ifrån mig.”

Meditation, drömmar och bön är de medel genom vilka människan samstämmer sitt medvetande med Gud och kommer i kontakt med sin egen själ. Medan han mediterade i sin grotta fick Elia en djupt rörande vision om naturens krafter och den stilla, milda rösten, en andlig upplevelse som måste ha förändrat hans livsbana.

Fotnot 29: Moses uppgift på förklaringsberget var att tala med Jesus om ”vilka medel som skulle kunna användas för att väcka medvetenhet och insikt i människobarnens hjärtan, sinnen och liv” och ”vad döden, döden på korset, kunde innebära”. [1809-1] Moses närvaro innebar för de apostlar som var närvarande ”ett tydligt åtagande som skilde dem från andra folk”. [262-87]

Andliga upplevelser, så universella och elementära som Elias, rör sig på många olika nivåer och ger den som upplever dem ny insikt och vision i alla aspekter av livet. Med andra ord bekräftades inte bara sanningen om Gud för Elias, utan han fick också veta något om sig själv. Drömmar och visioner från det gudomliga kommer, som readingarna berättar, inte bara för inspiration och uppenbarelse, utan också för korrigering och vägledning.

Elia såg utan tvekan sig själv i denna upplevelse. Hans demonstration på berget Karmel och hans handling mot Ahasjas budbärare är avslöjande och tyder på att Elia satte stort värde på sina egna andliga förmågor. Han hade kraften att utföra ”stora underverk” och att kalla ner eld.

I Uppenbarelsesboken skriver kärlekens lärjunge Johannes att det ligger i odjurets (eller den köttsliga människans) makt att ”utföra stora underverk” i sådan utsträckning att det till och med kan ”låta eld komma ner från himlen på jorden”, vilket förför människor och får dem att ”göra en bild åt odjuret.” (Upp 13:13-14)

”Odjuret” är symbolen för människans lägre natur, de oreglerliga känslorna, och kan till och med omfatta andliga krafter som inte är andligt styrda. Cayce föreslog, som vi har sett, att Elia kanske inte var helt andligt styrd i sina handlingar mot Baals präster, utan agerade utifrån personlig fiendskap. De som kan utföra ”stora underverk” blir oundvikligen förebilder som påverkar andra i deras uppfattning om Gud. Om förebilden visar att Gud är ett fenomen snarare än en ande, eller samtycker till massmord på icke-troende, skapar detta en ”bild åt odjuret” snarare än den stilla, milda rösten.

Elia måste ha gått djupt in i själen för att få den upplevelse han fick. Kanske fick hans uppenbarelse honom att inse att han var närmare Jehovas sanna ande när han varsamt fyllde ankans kruka och i tysthet återuppväckte hennes son (1 Kung 17:9-24) än när han utmanade Baals präster eller kallade ner eld över Ahasjas budbärare.

Vi finner denna tolkning i readingarna:

Tänk inte, precis som Han, att göra någon stor gärning som skulle få rymden att genljuda över hela jorden. *Vet* istället att det är den lilla raden, den lilla föreskriften, den lilla lärdomen som ges i livet och erfarenheterna som väcker medvetenheten i mäns och kvinnors hjärtan och själar; medvetenheten om *närheten* i den stilla, milda rösten inom bords.

För som det fordom förkunnats, är det inte i åskan eller blixten, är det inte i stormen, är det inte i det höga ljudet – utan i den stilla, milda rösten inom oss!

Så när ni skriver, så när ni talar, så när ni visar kärlek – låt det ske i andens ödmjukhet, i *målmedvetenhet* i tjänandet, i en handling och med ett öga riktat mot Faderns *ära* genom dem som är Hans barn. [1472-3]

Samma princip upprepas i nästa reading:

För vet, att det inte är de stora gärningar man utför som skapar hopp i hjärtat och sinnet hos dem man möter, inte heller blotta tillfredsställelsen av en självförhärlikande upplevelse; utan det är det som *skapar* hopp – det som ger uttryck för tålmod, uthållighet, nåd, barmhärtighet och sanning! Det är *sådant* som åstadkommer harmoni, fred och hopp i människors hjärtan, *överallt!* [1574-1]

Elia lärde sig en viktig läxa. Den sanning han mötte måste ha rubbat och utmanat några av hans bestämda åsikter. Gud är sanningens ande, medan människor är instängda, fördomsfulla och förblindade av sina känslor. Endast de som genom meditation söker samstämma det medvetna sinnet med Gud inom sig genom perioder av tystnad, liksom Elia, kan övervinna jagets begränsningar och få en större förståelse för sin själ.

Cayces presentation för bibelklassen vilade på denna lärdom:

Elementen lydde Jesus. De användes av honom, men ändå är det dessa saker som människan är mest rädd för. Vi påminns

dock gång på gång om att det är den stilla, milda rösten som kan göra mest, inte bara i vårt fysiska jag utan också i den påverkan vi kan ha eller kan utöva på andras liv, i enlighet med syftet hos dem som stannar upp och lyssnar.

Det är nödvändigt att vår relation till Gud är individuell. Det blir något personligt för oss att känna Gud, och vi kan bara känna Honom genom att lyssna till den stilla, milda rösten inom oss.

Profeternas skola

De som studerade Cayces readingar var väl bekanta med den religiösa sekt inom judendomen som kallades "esséerna" långt före upptäckten av Dödahavsrullarna. Flera decennier före upptäckten i Qumran beskrev livsreadingarna i detalj praxis, tro, syften och många av de personligheter som var involverade i denna profetiska och mystiska kult som Josef, Jesus och Maria tillhörde.

I en beskrivning av esséerna vid Jesu tid står det i en reading: "... deras syfte var profeternas första grundvalar så som de etablerades, eller som de förstods utifrån profetskolan, av Elia." [254-109]

Profeternas skola, liksom esséernas senare center, låg på berget Karmel.

... på Karmel – den ursprungliga platsen där profeternas skola grundades under Elias tid. [5749-8]

Följande reading antyder genom slutsats att profeterna studerade ockultism:

... dessa kallades då esséer; och de studerade vad ni skulle kalla astrologi, numerologi, frenologi och de faser av studiet av individers återkomst – eller (re-)inkarnation... (och) att vissa perioder var en cykel... [5749-8]

Esséerna och profeternas skola växte båda från samma rötter.

... den grupp som vi här kallar esséer, som var en utväxt av

Edgar Cayce

Edgar Cayce (1877-1945) var verksam i USA och blev redan som ung känd för att vara oerhört medial. Han hade förmågan att försätta sig i ett annat medvetandetillstånd eller ett transliknande tillstånd. Då kunde han besvara de frågor som ställdes till honom. Försvenskat kallas dessa mediala budskap för "readingar" efter det amerikanska ordet "readings" som betyder läsningar eller avläsningar. Tack vare Edgar Cayces sekreterare Gladys Davis finns drygt 14 000 readingar bevarade och dokumenterade.

A.R.E. och Edgar Cayce Foundation

A.R.E., The Association for Enlightenment and Research bildades 1931 av Edgar Cayce med syftet att sprida kunskap om hans arbete. Edgar Cayce Foundation förvaltar arkivet med alla readingar som Edgar Cayce gjorde under sitt liv. För medlemmar tillhandahåller webbplatsen www.edgarcayce.org alla readingar som är tillgängliga.

Edgar Cayce Center Sverige

Arbetet med att sprida information om Edgar Cayce startade 1994 i Sverige av Ole Barry. Han grundade en ideell stiftelse med namnet *Stiftelsen Edgar Cayce Center* som ordnade konferenser, seminarier och föreläsningar inom hälsa, personlig och andlig utveckling. Dåvarande stödmedlemmar fick tidskriften Källan och häften i Readingserien samt kunde låna böcker från ett medlemsbibliotek. Efter att stiftelsen upplöstes i december 2024 fortsätter arbetet med att sprida information av en arbetsgrupp med namnet *Edgar Cayce Center Sverige*. För aktuell och mer information, gå till hemsidan www.edgarcayce.se eller mejla till info@edgarcayce.se

Readingserien (tidigare medlemskrift)

Många titlar kan beställas från Edgar Cayce Center via hemsidan www.edgarcayce.se

Reincarnation Books

Utgivningen av böcker baserade på Edgar Cayces material görs av Reincarnation Books. Se hemsidan www.reincarnationbooks.se för aktuell information.

Följande titlar har hittills utkommit:

- *Att Söka Gud* sammanställd av den första studiegruppen
- *Besök från Himlen* av Jose Varga
- *Bibeln Enligt Edgar Cayce - Del 1: Från själens skapelse till Moses död* av Robert W. Krajenke
- *Bibeln Enligt Edgar Cayce - Del 2: Från Josua till Salomos gyllene tidsålder* av Robert W. Krajenke
- *Bibeln Enligt Edgar Cayce - Del 3: Från Salomos härlighet till Jesus födelse* av Robert W. Krajenke
- *Den Sovande profeten* av Jess Stearn
- *Det forntida Egypten - Enligt Edgar Cayce* av John Van Auken
- *Drömmar - Det undermedvetnas språk* av Hugh Lynn Cayce med flera
- *Edgar Cayces Framställning – Det finns en flod! Nyutgåva av Det finns en önskan* av Thomas Sugrue
- *Edgar Cayces Goda Råd* av Gladys Davis Turner och Gimbert St Clair
- *Edgar Cayce Handbok för att skapa din framtid* av Mark Thurston och Christopher Fazel
- *Edgar Cayce och Kabbalah* av John Van Auken
- *Edgar Cayce om Akashakrönikan* av Kevin J. Todeschi
- *Edgar Cayce om Andliga Krafter* av John van Auken
- *Edgar Cayce om Andlig Tillväxt* av Kevin J. Todeschi
- *Edgar Cayce om Andlig utveckling* av A.R.E Press
- *Edgar Cayce om Auran* av Edgar Cayce och Thomas Sugrue
- *Edgar Cayce om Bön och Meditation för Hjälp och Healing* av Hugh Lynn Cayce, John Van Auken och James Van Auken
- *Edgar Cayce om En Orsak - Många följder* av John O.A. Pagano
- *Edgar Cayce om Jesus - Hans ord tolkade ...* av John Van Auken
- *Edgar Cayce om Vibrationer - Kraft i Rörelse* av Kevin J. Todeschi

- *Edgar Cayce om Ädelstenar och stenar* av Edgar Cayce Foundation
- *Edgar Cayces Tolv Lektioner i Andlig Utveckling* av Kevin J. Todeschi
- *Från Karma till Nåd* av John Van Auken
- *Förändringar på jorden* av Hugh Lynn Cayce
- *Guds Andra Dörr - Livets kontinuitet* av Hugh Lynn Cayce och Edgar Cayce
- *Hälsa Hela Livet* av Anne Hunt
- *Kvarlevan av esséerna, del I och del II* av Mary La Croix
- *Meditation - Vägen till ljuset* av Elsie Sechrist
- *Många Boningar - del I och del II* av Gina Cerminara
- *Personen Edgar Cayce och hans filosofi* av Kevin J. Todeschi och Thomas Sugrue
- *Profetior för vår tid - Den yttersta tiden?* av John Van Auken
- *Vi och våra sällskapsdjur* av Douglas E. Knueven
- *Vårt ursprung och Livsöde - Själens utveckling* av Kathy L. Callahan